

Vì Đồng Đội...Hy Sinh và Cây Súng Bắn Sẻ...

(Câu chuyện này xảy ra cách đây hơn 38 năm...vào khoảng tháng 08/1974 nơi tuyến đóng quân của Đại Đội 52/Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù và Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù... tại dòng sông Bò và được kể lại theo lời của những người trong cuộc chiến ngày hôm đó như: Trung Tá Bùi Quyền, Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù, Đại Úy Hồ Tường, Đại Đội Trưởng Đại Đội 52 Nhảy Dù, Trung Sĩ Khương, Trung Đội Phó Trung Đội 4/Đại Đội 52/Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù, Hạ sĩ Thái Đại Đội 53/Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù, Hạ Sĩ Chánh Đại Đội 52/Tiểu Đoàn 5 Nhảy

Dù...)*MĐ 90.*)

Trong cuộc chiến Quốc Cộng vừa qua, suốt chặng đường chiến đấu của Quân Dân Miền Nam chống lại sự bành trướng của Chủ Nghĩa Cộng Sản, biết bao người đã hy sinh...đã bỏ lại một phần thân thể...những câu chuyện về lòng quả cảm, sự hy sinh vì tình Đồng Đội, có đôi lúc chỉ vì thân xác của một Đồng Đội mà chúng ta phải hy sinh thêm một vài người để lấy lại thân xác người Đồng Đội để đem họ về với gia đình...đó là những tấm gương bất diệt dù đã trải qua năm tháng, bao thăng trầm của cuộc “biến đổi tang thương”nhưng những câu chuyện ấy không phai mờ theo năm tháng...xin được Vinh Danh những hy sinh thầm lặng của các Chiến Sĩ đã quên thân mình vì tình Đồng Đội...

Những địa danh Quảng Trị, Huế...đã quá quen thuộc với người lính Nhảy Dù kể từ ngày “Mùa Hè Đỏ Lửa”1972 như Nhà Thờ La Vang, sông Thạch Hãn, sông Mỹ Chánh, Phá Tam Giang, căn cứ Bagtone, Barbara, Động Ông Đô, Bình Minh, Tỉnh Yên Bàu(Tiểu Đoàn 8 Nhảy Dù đặt tên nơi đóng quân), đồi Trần Văn Lý, Văn Xá, sông Bò, sông Cổ Bi, Hiền Sĩ, Phong Điền, Cây Số 17, Cầu An Lỗ .v.v. sau cái ngày Hiệp Định Paris 27-01-1973”chết tiệt” đó, Ta và Địch chia ranh giới Cấm Cờ để xác định chủ quyền, có những Chốt Ta và Địch gần như đối diện nhau, cách nhau khoảng chừng vài mét, những ngày đầu êm ả trôi qua ...sau đó có những va chạm nhỏ...thình thoảng Địch cướp cò...bên Ta có vài người bị thương...sau đó Ta cũng... cướp cò bên Địch cũng mất vài” Nguoe”, nói chung Ta và Địch bằng mặt nhưng không bằng lòng...vì thế Ta phải luôn Đề Cao Cảnh Giác trước một đối phương đầy mưu mô xảo quyệt...và câu chuyện sau đây xảy ra vào khoảng cuối tháng 08/74 tại dòng sông Bò...nơi đóng quân của Đại Đội 52/Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù và Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù.

Dòng sông Bò là ranh giới tự nhiên giữa Ta và Địch...lúc mùa lũ dòng sông vô cùng hung hãn nhưng mùa khô dòng sông cạn nước và hiền hòa, khoảng cách giữa Ta và Địch là lòng sông cạn nước khoảng 3, 4 chục mét(mỗi bên), hai bên bờ cát trắng, bên tuyến của Ta dọc theo bờ sông là những mảnh vườn trồng cây Thanh Trà(miền Nam gọi là Bưởi)kéo dài với những bụi cây... thình thoảng chen lẫn vài bụi tre gai...không gian êm đềm,thơ mộng ấy ẩn chứa những bất trắc, chét chóc có thể xảy ra nếu Địch nổ súng, bắn sẻ và dọc theo dòng sông có biển cảnh báo”Coi

Chùng Bắn Sẻ” do các Đơn Vị đóng quân cảnh báo... và điều ấy đã xảy ra vào buổi sáng mai khi Trung Sĩ Khương (Trung Đội Phó-Trung Đội 4-Đại Đội 52 /Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù) đang trực tuyến cho Đại Đội 52, Đại Đội 52 về Tiểu Đoàn huấn luyện (mỗi chốt chỉ để lại một người) thì nghe bên Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù (đóng quân giáp tuyến với Đại Đội 52) báo máy có Lính Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù bị bắn ngoài tuyến... Trung Sĩ Khương báo động toàn tuyến... qua quan sát thấy có một Quân Nhân Nhảy Dù đang nằm bị thương ngoài tuyến cách khoảng 40 mét kể bờ sông... trong tuyến chạy ra một người kéo Quân Nhân ấy vào, thì bị bắn tiếp, gục ngay trên đầu người Lính bị bắn trước... thêm một người nữa chạy ra thì bị Địch bắn tiếp, trúng đạn nằm gục tại bụi tre... tình hình không sáng sủa vì trước mặt quá trống trải... có lệnh đào giao thông hào để ra tiếp cứu... lệnh này cũng bất khả thi vì từ tuyến ra bờ sông toàn là cát... nếu đào Địch bắn sẽ tiếp... sẽ có thương vong thêm... lúc đó toàn tuyến đã báo động... chuẩn bị “đánh” qua tuyến Địch...

Lúc đó Đại Úy Hồ Tường Đại Đội Trưởng/Đại Đội 52 nóng mặt ra lệnh cho Trung Sĩ Khương lấy cây Đại Bác 90 ly không giựt bắn qua tuyến Địch... thì nghe Lệnh Tiểu Đoàn án binh bắt động vì có trực thăng của Ủy Ban Liên Hiệp Quốc Sự Bôn Bên đang bay vào thị sát vì thế bên Tiểu Đoàn ra lệnh không được “đánh”... Đại Úy Hồ Tường thở dài ngao ngán, chửi thề một cách giận dữ nhưng Lệnh là Lệnh, “bớ tay”... Lính mình thì nằm ngoài tuyến, sống chết chưa biết ra sao??? Lệnh không cho “đánh” thấy vậy Trung Sĩ Khương lên tiếng: “không lẽ để Lính mình chết sao??? Địch Thân!” “Thôi mày muốn làm gì thì làm đi” Đại Úy Hồ Tường nói. Trung Sĩ Khương nói: “Tôi sẽ thương lượng với thằng Thượng Úy Đại, Chánh Trị Viên của Địch bên kia tuyến”. “Rồi, làm đi” Đại Úy Hồ Tường đồng ý...

Được lệnh, tức tốc Trung Sĩ Khương kêu thêm một người lính là Hạ Sĩ Măng Châu chạy qua tuyến của Đại Đội 53 thương lượng với Địch để di tản Lính mình về tuyến đóng quân của Đại Đội để băng bó.. khi đến tuyến đối diện với chốt gác của Địch, Trung Sĩ Khương nói:

-“cho tôi gặp Thượng Úy Đại, Chánh Trị Viên có chuyện cần bàn?”

Tên Lính gác trả lời: “Chờ một tí”

Khoảng mười phút sau tên Thượng Úy Đại xuất hiện và nói: “Chào anh Khương, có gì thế?”

-“Trời ơi!!! sao Lính mày bắn Lính tao???” Trung Sĩ Khương nói.

Thượng Úy Đại Chánh Trị Viên trả lời: “đâu có, Lính của tụi Trinh Sát mà?”

Trung Sĩ Khương khẳng định những người Lính bị bắn từ sáng đến giờ là Lính của Đại Đội 52/Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù, thì tên Thượng Úy Đại nói: “thôi chết, chắc là nhầm rồi!!! thôi anh cho người ra đưa các anh ấy vào mà băng bó, chắc còn sống đó???”.

Thương lượng thành công, Trung Sĩ Khương và Hạ Sĩ Măng Châu từ tuyến Địch băng qua về tuyến mình, gọi các anh em bên tuyến mình nhào ra... tấn thương ba người bị bắn vào trong tuyến... kết quả hai người nhào ra cứu Đồng Đội bị bắn sẽ đã chết là Hạ Sĩ Giàu, Hạ Sĩ Đệ Đại Đội 52... còn người bị bắn sẽ là Binh 1 Mạc Hùng Đại Đội 31/Tiểu Đoàn 3 Nhảy Dù, đóng giáp tuyến với Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù đi tắm với Binh I Cánh cùng Đại Đội 31, Binh I Cánh đi

về. Binh I Hùng tẩm xong, đang cột dây giầy thì bị bắn sẻ, cả thầy 07(bảy) viên vào người nhưng không chết và từ đó có NICKNAME là Hùng Bảy Lỗ...

Hùng Bảy Lỗ, hiện đang định cư tại Toronto- Canada, câu chuyện này xảy ra vào khoảng tháng 8/1974 tại sông BỜ(HUẾ) nơi tuyến đóng quân của Đại Đội 52/Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù và tuyến của Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù, Đại Đội 31 Nhảy Dù/Tiểu Đoàn 3 Nhảy Dù của Hùng Bảy Lỗ đóng bên cạnh tuyến của Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù và Hùng bị nhận lầm là lính của Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù nên đã bị bắn, lúc tẩm xong Hùng đứng ở giữa tuyến của Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù và Đại Đội 52 Nhảy Dù(cách đó khoảng hai, ba ngày lính của Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù đã bắn lính của Thượng Úy Đại, nên nó canh để trả thù thì đúng lúc Hùng có mặt tại tuyến(Lãnh đủ 7viên-Không chết) vì thế nên tên Thượng Úy Đại thốt lên, là bị “nhầm”...thời gian này ở đó Ta và Địch thường ăn miếng, trả miếng vì đôi bên ở quá gần nhau...sau này Hùng kể lại, lúc bị bắn té xuống Hùng còn tỉnh táo và nhận được tên người lính ra kéo mình vào tuyến có hỏi Hùng:”Bạn phải ở Vũng Tàu không?” Hùng trả lời :”đúng rồi!sao Bạn biết?” thì đúng lúc đó Địch bắn tiếp ...trúng Hùng xuyên qua tay...trúng đầu người bạn ra kéo Hùng và người bạn ấy đã hy sinh và gục chết trên vai Hùng...hình ảnh đó luôn hiện hữu trong Hùng...và dù rất cố gắng để tìm lại thân nhân người bạn ấy...mỗi khi có dịp trở về quê nhà nhưng cơ duyên chưa đến...và Hùng luôn dành thời gian cũng như vật chất khi trở về VN để tìm gặp các Chiến Hữu cũng như các Anh-Em Thương Phế Binh để xoa dịu phần nào thiệt thòi của các Anh-Em kém may mắn, nghĩa cử ấy như một lời tri ân các Đồng Đội đã hy sinh cho Hùng được sống đến ngày hôm nay...Hùng hứa sẽ sống xứng đáng với sự hy sinh của Các Đồng Đội...

Câu chuyện này xảy ra khoảng 08/1974, trong câu chuyện thăm đấm tình Đồng Đội, sẵn sàng hy sinh cho nhau dù chỉ là một xác thân, đây là một câu chuyện thật cảm động mà chính người bị bắn còn sống đã trở lại tìm gặp những người có tên trong câu chuyện này ... năm 2005-2006 Hùng Bảy Lỗ trở về VN tìm gặp được Trung Sĩ Khương, người đã mưu trí tìm cách thương lượng với Địch để đem các Đồng Đội trở về, vì cứu Hùng mà Hai Đồng Đội đã hy sinh, Hạ Sĩ Giàu và Hạ Sĩ Đệ Đại Đội 52/Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù...mong muốn của Hùng là tìm gặp được thân nhân của hai Đồng Đội, thấp nén nhang tưởng nhớ và cảm tạ tấm lòng hy sinh của hai Đồng Đội nhưng...thời gian đã quá dài...mỗi dây liên lạc không còn nên Trung Sĩ Khương và các Đồng Đội cũng không có một tí tin tức gì về hai người bạn Đồng Đội đó...xin kính thấp nén nhang lòng tưởng nhớ đến Hạ Sĩ Giàu và Hạ Sĩ Đệ, đã anh dũng hy sinh vì tình Đồng Đội...đã quên thân mình để cứu giúp Đồng Đội, không ngại hiểm nguy, hết mình trong chiến đấu và hành động đó thấp sáng truyền thống muôn đời của những người lính Mũ Đỏ, không bao giờ bỏ nhau...dù phải hy sinh cả mạng sống...xin giữ mãi truyền thống này...dù ngày nay...trải qua bao cuộc thăng trầm...nhưng những người Lính của một thời Mũ Đỏ...luôn luôn trân trọng và giữ mãi truyền thống tốt đẹp này.

Cây Súng Bắn Sẻ...

Sau sự việc Bắn Sẻ khiến hai người Lính Đại Đội 52/TĐ 5 ND hy sinh, một bị thương nặng, bị bắn bảy viên(Hùng, Đại Đội 31/TĐ3 ND)và nhờ vào sự khôn ngoan, mưu trí của Trung Sĩ Khương 52 đã thương lượng với Địch để di tản các Đồng Đội về tuyến an toàn...

Theo nhận định, Địch có một hệ thống bắn sê bên kia tuyến...nếu để tình trạng này kéo dài sẽ gây tổn thất cho Ta, ảnh hưởng đến tinh thần chiến đấu, Binh Sĩ sẽ bị hoang mang...không biết khi nào Địch sẽ bắn sê...và đi đến quyết định sẽ “đánh” qua tuyến Địch, một cách bất ngờ...để tiêu diệt hệ thống bắn sê của Địch...

Qua lời kể của Hạ Sĩ Thái Đại Đội 53, người trực tiếp tham gia trận đánh qua tuyến Địch như sau: Sau ngày Hùng Đại Đội 31 bị bắn sê khoảng độ nửa tháng, Trung Đội của Thái nhận lệnh đêm nay, Giờ G sẽ đánh qua tuyến Địch...thời gian đó vào khoảng cuối tháng vì vừa lãnh lương xong, riêng Chốt của Hạ Sĩ Thái(gồm có 05 người) gom tiền gởi đi chợ mua một đầu heo về ăn...gởi mua buổi sáng...trưa nhận lệnh chuẩn bị”đánh” qua tuyến Địch nên vì thế không có thời giờ để làm sạch đầu heo gởi mua...

Đêm đó, giờ G đã điểm toàn bộ tuyến của Đại Đội 52, Đại Đội 53 nổ súng tràn qua tuyến Địch với sự yểm trợ của Đại Đội 2 Trinh Sát Nhảy Dù ...riêng Hạ Sĩ Thái đã bắn hai trái M72, bám thêm một trái mìn Claymore qua tuyến Địch và cùng Trung Đội xung phong , tiêu diệt Địch và Đơn Vị đã hoàn toàn đẩy lui Địch...Đơn vị làm chủ tình hình, đóng tại tuyến Địch một đêm...sau đó rút về vị trí của tuyến mình...kết quả sau trận đánh, Ta tịch thu của Địch một cây súng dùng để bắn sê của Tiệp Khắc...từ Đại Đội chuyển lên Tiểu Đoàn và từ Tiểu Đoàn chuyển lên Sư Đoàn,sau này Sư Đoàn bàn giao cho bên Lực Lượng Mỹ để nghiên cứu(nguồn tin này do Tr/tá Bùi Quyền Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù xác nhận qua E-mail trao đổi với Hạ Sĩ Thái 53)...ngoài cây súng bắn tĩa còn có một cuốn sổ tay của tên Lính bắn sê(đã chết tại hầm) ghi lại đã bắn được bao nhiêu Lính...tất cả vào khoảng 79 tên trong cuốn sổ đã ghi dấu bị bắn hạ...kéo dài từ Cửa Việt vào tận Quảng Trị, Huế...phân đông là Lính của Binh Chủng Thủy Quân Lục Chiến...tên này thuộc Lực Lượng bắn tĩa chuyên nghiệp, nơi nào Địch đóng quân cảm thấy ” khó chịu” thì “hắn” đến để bắn sê, tiêu diệt, gây hoang mang cho các Đơn Vị mình...theo E-Mail của Trung Tá Bùi Quyền kể, chính tay Ông đã cầm cuốn sổ tay và đọc...lâu quá Ông không còn nhớ rõ, tên của tên Lính bắn sê nhưng còn nhớ trước khi nhập ngũ, tên này là Giáo Sư dạy Toán...và đây cũng là cây súng bắn tĩa duy nhất do Tiệp Khắc sản xuất đã bị Đại Đội 53/Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù tịch thu trong trận đánh tràn qua tuyến Địch...chấm dứt những ngày tháng hoang mang do Địch bắn sê gây ra...

Trong câu chuyện này, chúng ta thấy rõ sự mưu lược của các cấp Chỉ Huy, nhận định tình hình một cách dứt khoát, tổ chức chặt chẽ cộng với lòng quả cảm của Binh Sĩ các cấp đã đập tan ý đồ của Địch là gây hoang mang cho Đơn Vị...hơn nữa để trả món nợ mà chúng đã vay khiến hai Binh Sĩ bị thương vong(Hạ Sĩ Giàu và Hạ Sĩ Đệ) cùng một bị thương và cũng trả lời với Địch...Nhảy Dù khi cần cũng sẵn sàng đáp trả, một tay cũng đánh, một cánh cũng bay...truyền thống hào hùng của Binh Chủng và tinh thần Đoàn Kết không bao giờ bỏ nhau của những người Lính Mũ Đỏ, muôn đời bất diệt...

Câu chuyện này xảy ra cách đây hơn 38 năm nhưng những người trong cuộc chiến vẫn còn đây như: Hùng Bảy Lỗ(Toronto-Canada) người bị bắn 7 viên, Trung Sĩ Khương(ở VN) người đã mưu trí, thương lượng với Địch để đem các Đồng Đội về tuyến an toàn, Hạ Sĩ Thái 53(ở VN) người tham gia trận đánh tràn qua tuyến Địch, Hạ Sĩ Chánh 52(ởVN) người được lệnh đào giao thông hào tiếp cứu, Đại Úy Hồ Tường Đại Đội Trưởng/Đại Đội 52(ở Mỹ) chỉ huy trực tiếp đánh qua tuyến Địch, và Trung Tá Bùi Quyền Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù(ở Mỹ) người

ra lệnh đánh qua tuyến Dịch và trực tiếp đọc sổ tay của tên Lính bắn sẻ, bàn giao cây súng bắn sẻ cho Sư Đoàn, gần nhất là E-Mail trao đổi với Hạ Sĩ Thái 53 về trận đánh này.

Một lần nữa, người viết xin Kính Cẩn nghiêng mình trước các Anh Linh của các Chiến Sĩ đã Vị Quốc Vong Thân, đã hy sinh thân mình vì Đồng Đội, vì màu cờ sắc áo của Binh Chủng, tinh thần Đoàn Kết muôn đời bất diệt...Nhảy Dù Cố Gắng!!!

Nhắc lại quá khứ của một thời Binh Lửa, mong muốn được các thế hệ sau này biết được những gì Cha, Anh đã chiến đấu, đã hy sinh như thế nào...nhưng Vận Nước,Cơ Trời đã khiến những Cánh Chim Dù bay muôn hướng, người Ly Hương sầu Viễn Xứ, kẻ ở lại ngậm ngùi thân Chiến Bại...chúng ta gần như mất tất cả nhưng chúng ta chưa bao giờ mất đi Tình Đồng Đội...vẫn còn đây những tấm lòng luôn hướng về Các Anh-Em Thương Phế Binh, những người đã bỏ lại một phần thân thể trong cuộc chiến vừa qua, những trợ giúp cho Các Đồng Đội có cuộc sống kém may mắn, những mảnh đời bất hạnh...không quên những Cô Nhi, Quả Phụ có người thân hy sinh vì Đất Nước...Quý lắm, Trân Trọng lắm!!!

Xin Trân Trọng Tri Ân Quý Đích Thân, Quý Niên Trưởng, Quý Chiến Hữu, Quý Hội Đoàn, Quý Ân Nhân đã có tấm lòng Vàng thương yêu và trợ giúp cho những Đồng Đội kém may mắn nơi Quê Nhà. Cầu xin Thượng Đế ban phước lành đến tất cả Quý Vị./.

Saigon, tháng Ba, năm 2012

Tưởng Nhớ Các Đồng Đội

MĐ 90